

KARGA KARA MÜZESİ

Yazan

Nilay Özer

Resimleyen

Eren Caner Polat

KARGA KARA MÜZESİ

Yazan
Nilay Özer

Resimleyen
Eren Caner Polat

From the People of Japan

Karga Kara gökyüzünde süzülürken keyifle,
kuyruğundan bir tüy kopmuş,
düşüyordu rüzgârda döne döne.
Tüyünün arkasından fırladı Karga Kara bir ok gibi.
"Ah!" dedi, "güzel tüyüm, işte yakaladım seni."

Karga Kara kıyıya doğru uçtu.
Limanda, gemilerin ardında,
terk edilmiş bir binaya girdi.
Getirdiği şeylerle doluydu oda.
Boncuklar, parlak taşlar, demir paralar.
Karga Kara'nın en sevdikleri.

Bu büyük odanın duvarında,
düşmüş tüylerinden yaptığı üç karga resmi vardı.
İkisi tamamlanmıştı, biri yarımdaydı.
Karga Kara yapıştırıcıya batırıp gagasındaki tüyü,
yapıştırdı o yarım karganın kuyruğuna.
"Bir zamanlar bu tüylerle uçuyordum" dedi.
"Şimdi yeni tüylerim var.
Tüylerim değişti, ben de değiştim.
Ama hâlâ benim, iyi ki ben benim."

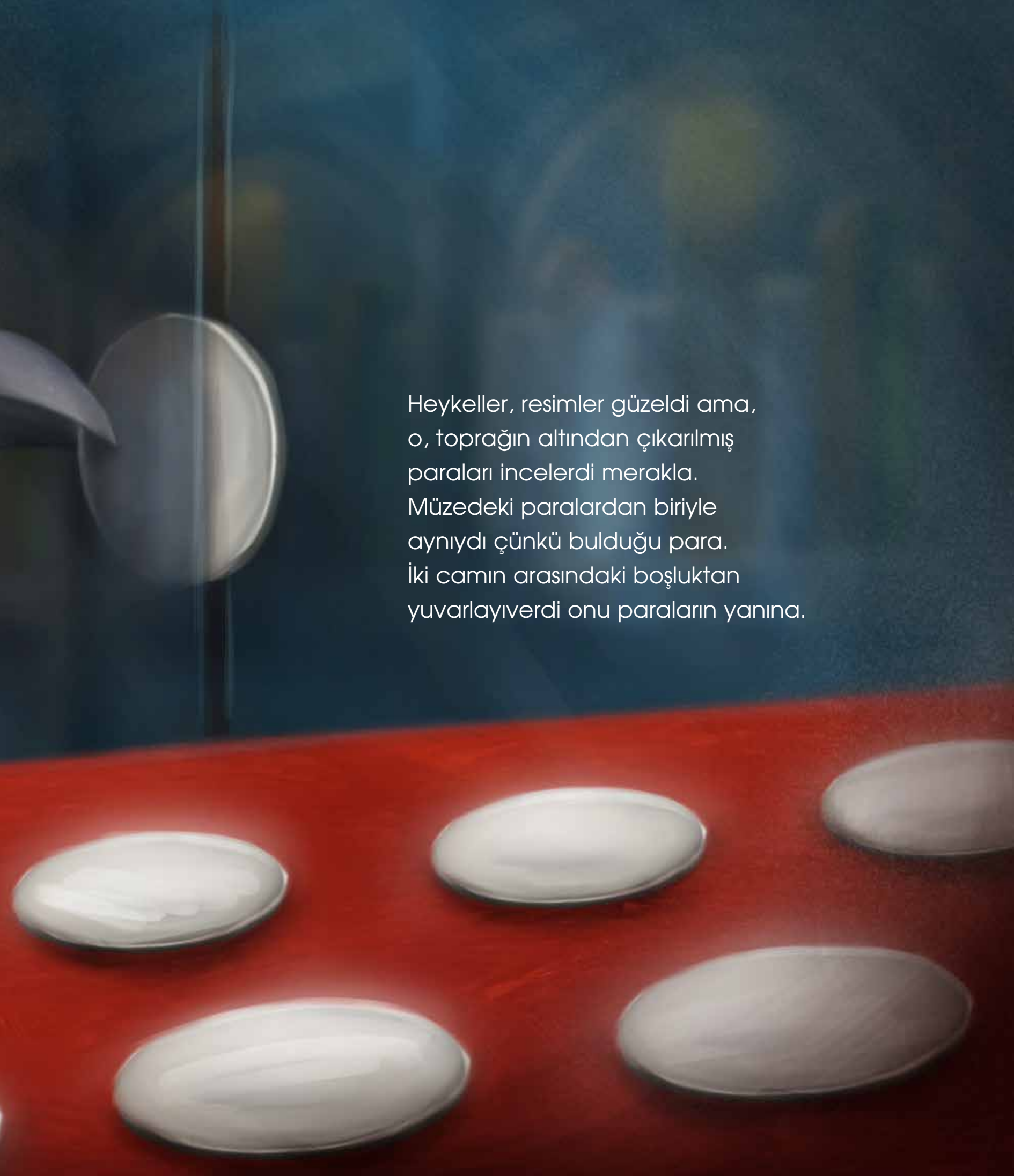
Karga Kara'nın bir yeri daha vardı şehirde.
Müzenin çatısında geniş bir depo.
"Oradaki tüylerimi getirirsem,
tamamlarım bu karga resmini" dedi.
Toprakta eşelenirken bulduğu paralardan
birini de alıp müzeye gitti.

Müzedede gezmeyi severdi Karga Kara.
Çatıdaki delikten içeri atlar,
merdivenlerden sessizce iner, dolaşırdı her yeri.
Görevliler şaşkın şaşkın gülümserdi ona.
Çocuklar hayran hayran bakardı.
Fotoğrafını çekerdi ziyaretçiler.
Gazetede bile çıkmıştı fotoğrafı.
Şöyle yazmışlardı: "Müze Gezen Bir Karga".

A photograph of a museum display. In the foreground, five silver coins are arranged on a bright red surface. One coin is suspended in the air on the left side, held by a thin, vertical wire. The background is a dark blue wall. The text is centered in the upper right portion of the image.

Heykeller, resimler güzeldi ama,
o, toprağın altından çıkarılmış
paraları incelerdi merakla.
Müzedeki paralardan biriyle
aynıydı çünkü bulduğu para.
İki camın arasındaki boşluktan
yuvarlayıverdi onu paraların yanına.

Karga Kara müzenin çatısında nesi varsa
taşıdı bütün gün limandaki odasına.
Boncukları boncukların yanına,
paraları paraların yanına koydu.
Ve uçarken konarken düşürdüğü tüylerle,
tamamladı üçüncü karga resmini.
Bunca zaman topladığı şeylerle,
düşürdüğü tüyler bir aradaydı.
Derken harika bir fikir düştü aklına.

Limandaki terk edilmiş binada
Bir müze kuracaktı Karga Kara.
Günlerce çalıştı, her şeyi düzenledi.
“Bir zamanlar bunları bulmuşum” dedi.
“Bulduklarım değişir, ben değişirim.
Ama hâlâ ben olurum, iyi ki ben benim.”
Sonra uçtu, gördüğü kuşlara haber verdi.
“Müzem yarın açılıyor, beklerim sizi” dedi.

Müzedede gezmeyi severdi Karga Kara.
Çatıdaki delikten içeri atlar,
merdivenlerden sessizce iner, dolaşırdı her yeri.
Görevliler şaşkın şaşkın gülümserdi ona.
Çocuklar hayran hayran bakardı.
Fotoğrafını çekerdi ziyaretçiler.
Gazetede bile çıkmıştı fotoğrafı.
Şöyle yazmışlardı: "Müze Gezen Bir Karga".

